

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **X. X., narozený X**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2019 č. j. 1143/2019-160-SPR/5

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“) ze dne 5. 8. 2019 č. j. 1143/2019-160-SPR/5 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zamítnuto odvolání ve věci žalobce jako nepřípustné.

2. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 22. 3. 2019 č. j. MHMP 536271/2019/Ant (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“) Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) v souladu s ust. § 67 odst. 1 správního řádu, uznal žalobce vinným z přestupku podle § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“), kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 odst. 3 tohoto zákona nezajistil, aby dne 12. 4. 2018 v 08:27 hodin v X., ul. X u domu č. p. X, při použití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na místních komunikacích, když na uvedeném místě dosud nezjištěný řidič zastavil a zůstal stát, v rozporu s místní úpravou, v úseku označeném dopravní značkou „Zákaz zastavení“ (č. B 28), kde je zakázáno zastavení a stání (tj. že dosud nezjištěný řidič spáchal přestupek podle ust. 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a to porušením § 4 písm. c) tohoto zákona). Tímto jednáním se žalobce jako provozovatel dopustil přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu porušením ust. § 10 odst. 3 uvedeného zákona, za což mu, ve smyslu ust. § 125f odst. 4 tohoto zákona, za použití ust. § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona, byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, a dále povinnost uhradit náklady řízení 1 000 Kč.

II. Žalobní body

3. Žalobce namítal, že žalovaný odvolání nesprávně vyhodnotil jako nepřípustné, podatelem odvolání nebyl P. K., ale zmocněnec žalobce, společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. Žalovaný tvrdil, že P. K. nebyl oprávněn k zastupování společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., neboť toto své oprávnění prokázal správnímu orgánu až po uplynutí lhůty, kterou mu správní orgán k tomuto úkonu stanovil. K tomu je nutno konstatovat, že oprávnění P. K. k jednání jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. bylo prokázáno již podáním ze dne 21. 1. 2019. Zástupčí oprávnění je možno, v případě vedení odvolacího řízení, prokázat kdykoli do dne, kdy odvolací správní orgán vydá rozhodnutí. Je tomu tak proto, že žalovaný rozhoduje na základě skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí, což vychází ze zásady jednotnosti řízení. K odkazům žalovaného na judikaturu je nutno konstatovat, že tato se uplatní v případě doložení plné moci po podání odporu, neboť po podání odporu (v případě nedoložení plné moci) již není správním orgánem realizován další úkon (o odporu není rozhodováno), a tedy by v takovém případě mohl účastník doplnit plnou moc kupříkladu po roce, a následně namítat preklusi přestupku. Je nutno zdůraznit, že právě těmito specifickými okolnostmi při podání odporu Nejvyšší správní soud argumentuje. A právě tyto specifické podmínky zcela mění charakter lhůty, neboť lhůta má pouze pořádkový charakter, je-li, bez ohledu na splnění výzvy, ke které se lhůta váže, vyžadováno další rozhodnutí správního orgánu.
4. Dle názoru žalobce je zcela nesprávné, aby žalovaný zamítal odvolání jako podané k tomu neoprávněnou osobou, když má ve spise její oprávnění k podání odvolání prokázáno. Již samotný fakt, že se žalovaný vůbec nezabýval oprávněním P. K. k jednání za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., vyplývající z podání ze dne 21. 1.

2019, přitom zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Nadto, žalovanému bylo prokázáno oprávnění P. K. k jednání jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. též podáním ze dne 20. 6. 2019. Žalovaný k tomuto podání konstatoval, že bylo podáno z datové schránky M. P., přičemž tento „nemá k nyní projednávané věci žádný vztah“. K tomu je však nutno uvést, že M. P. je osobou, která při výkonu funkce jednatele zastupuje jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., spolek Ochrana řidičů, o.s., což je zaznamenáno v obchodním rejstříku, a to na základě usnesení Městského soudu v Praze č. j. C 196248/RD68/MSPH Fj 162670/2019/MSPH, které nabylo právní moci dne 14. 6. 2019.

5. Společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., prostřednictvím svého jednatele, tak doložila žalovanému, že P. K. je oprávněn jejím jménem jednat též jako zaměstnanec společnosti. Na uvedeném nic nemění úvahy žalovaného o tom, která vlastní investigativní činnosti na správě sociálního zabezpečení zjistil, že P. K. zaměstnanec společnosti není; taková investigativní činnost žalovanému vůbec nepříslušela.
6. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a aby byla žalovanému uložena povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul okolnosti skutku ze dne 12. 4. 2018, na jehož základě vzniklo podezření ze spáchání přestupku, které bylo postoupeno správnímu orgánu I. stupně, dále shrnul průběh správního řízení.
8. P. K. neprokázal, že by byl zmocněn žalobcem ani nebyla prokázána skutečnost, že je oprávněn jednat za právnickou osobu Pomáháme a chráníme, s.r.o. Nadto lze poukázat na skutečnost, že shodné listiny pro prokázání oprávnění jednat za právnickou osobu Pomáháme a chráníme, s.r.o. byly předloženy Městskému soudu v Praze pro zápis změn v obchodním rejstříku, který však tuto změnu odmítl provést, což je dalším důvodem pro pochybnosti žalovaného v otázce oprávnění P. K. jednat za právnickou osobu Pomáháme a chráníme, s.r.o. Z uvedeného je zřejmé, že v případě pochybností žalovaný vycházel z údajů uvedených právě v obchodním rejstříku, neboť P. K. neprokázal opak.
9. K podání ze dne 20. 6. 2019 žalovaný uvádí, že bylo zasláno z datové schránky M. P., přičemž součástí tohoto podání je plná moc, dle které zmocňuje žalobce právnickou osobu Pomáháme a chráníme, s.r.o. a pověření údajného zaměstnance společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., tj. P. K., které je podepsáno P. D. Je nutné prokázat, zda je P. K. zaměstnancem právnické osoby Pomáháme a chráníme, s.r.o., ve smyslu usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2018. č. j. 32 Cdo 4274/2016, či ze dne 23. 2. 2005, č. j. 20 Cdo 2410/2004. P. K. zcela zjevně nebyl zaměstnancem právnické osoby Pomáháme a chráníme, s.r.o., či tato skutečnost nebyla prokázána, nebyl ani oprávněn podat odvolání.

10. Žalovaný konstatoval, že není vázán právním názorem podřízeného správního orgánu, neboť uvedený krajský úřad je podřízeným správním orgánem v problematice silničního provozu žalovaného. Navíc se rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 7. 2019, č. j. MSK 33864/2019 zabývá odlišnou situací, a to zastupováním členem družstva a nikoli zaměstnancem, přičemž toto zastupování probíhá ve zcela jiném režimu, a proto nejsou závěry učiněné krajským úřadem na věc aplikovatelné.
11. Co se týče nutnosti vyzývat P. K. k doplnění podání, tj. prokázání zmocnění, je v nyní projednávaném případě plně aplikovatelný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, ze kterého lze jednoznačně dovodit, že jestliže účastník řízení či jeho zmocněnec, který opakovaně vystupuje v řízeních, podává opakovaně vadná podání, není nutné je vyzývat k jejímu doplnění, což je logické, neboť P. K. byl již několikrát poučen o náležitostech podání, plných mocí apod., přesto podává stále vadná podání. Žalovaný odkazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 4. 2017, č. j. I. US 1053/17 „*Stěžovatel se domáhal zrušení výše uvedeného usnesení. Ústavní stížnost podal nezastoupen advokátem, byť to vyžaduje § 30 odst. 1 zákona o Ústavním soudu. Stěžovatel byl dříve opakovaně poučen, že tak činit nemá, a musí si toho již být vědom (srov. např. usnesení II. ÚS 2506/16 ze dne 28. 7. 2016 či II. ÚS 2995/16 a II. ÚS 2997/16 ze dne 7. 9. 2016). Ústavní soud jej proto k odstranění vad znovu nevyzýval.*“, přičemž je zřejmé, že ani Ústavní soud nevyzývá k doplnění podané ústavní stížnosti osob, které již byly poučeny o jejich náležitostech, avšak stále je nedodrží. Žalovaný konstatuje, že P. K. si je vědom, že zastupovat ve správním řízení je možné pouze po předložení řádné plné moci, což v nyní projednávaném případě učiněno nebylo. Správnímu orgánu I. stupně byla předložena plná moc udělená žalobcem právnické osobě Pomáháme a chráníme, s.r.o., přičemž v uvedené plné moci není ani uvedeno, že by žalobce souhlasil s udělením plné moci třetí osobě, naopak je výslovně uvedeno, že nesouhlasí se substitucí. Je tedy zcela jasné, že vůlí žalobce bylo nenechat se zastupovat nikým jiným, než právě právnickou osobou Pomáháme a chráníme, s.r.o., neboť vůle žalobce je prokázána předloženou plnou mocí a nikoli rozhodnutím jediného společníka o odvolání jednatele a o jmenování jednatele nového a smlouvou o převodu obchodního podílu.
12. Žalovaný uvádí, že P. K. je všeobecně znám svým účelovým a obstrukčním jednáním, kdy v pozdějších fázích řízení zpochybňuje předložené plné moci. Žalovaný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, č. j. 1 As 352/2016- 36: „*Nad rámec pokládá kasační soud za vhodné upozornit (s ohledem na subjekty vystupující ve správním řízení) rovněž na rozsudek ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 As 158/2016-28, ve kterém jsou přiblíženy procesní taktiky zástupců a dalších osob s nimi spojenými, kteří zastupují obviněné z přestupku v řadě správních řízení. Námitky jsou uplatňovány opakovaně, z čehož lze usuzovat, že je těmito zástupcům dobře známo, jaké náležitosti by měla plná moc obsahovat. Tyto postupy mají za cíl dosáhnout prekluze projednávaného přestupku. Jednou z těchto metod, je i předkládání plné moci v prostých kopiích v příloze e-mailu s elektronickým*

podpisem či úplně nepodepsané plné moci, kdy následně průběhu soudního řízení namítá zástupce v těch případech, kdy správní orgán plnou moc v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu akceptoval, že tak učinil nezákonně a naopak v případech, kdy správní orgány prostou kopii plné moci neakceptují, je následně žaluje, že tak neučinily. Takové jednání zmocněnců přinejmenším brání se zneužitím práva, kterému není nutné poskytnout ochranu.” Tento rozsudek se zabývá právě zpochybňováním předložených plných mocí v pozdější fázi řízení obecnými zmocněnci, mezi něž P. K. bez jakýchkoli pochybností patří, viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35.

13. Žalovaný uvádí, že je zřejmé, že existovaly zcela oprávněné pochybnosti o zastoupení, neboť plná moc byla předložena prostřednictvím e-mailové komunikace bez zaručeného elektronického podpisu, v prosté kopii a především po lhůtě stanovené správním orgánem I. stupně. Následným opožděným dokládáním vadných plných mocí či pověření zaměstnance není možné, aby došlo ke „konvalidaci” podaného odvolání (viz např. rozsudek NSS ze dne 25. 11. 2015, č. j. 2 As 215/2015-72, na který je taktéž odkázáno v odůvodnění zmíněné rozhodnutí).
14. U ust. § 92 odst. 1 správního řádu pak jednoznačně vyplývá, že odvolání podané neoprávněnou osobou je nutné zamítnout jako nepřípustné, čehož si je žalobce a především jeho zástupce zcela jistě vědom, když v případě, že není reagováno na takové odvolání, je z jeho strany následně uplatňováno opatření proti nečinnosti a následně podána správní žaloba, což je žalovanému známo z úřední činnosti. Pro úplnost žalovaný dodává, že vzhledem k postupu žalobce ve správním řízení, a to opakovanému úmyslnému podávání vadných plných mocí, pověření a dalších písemností osobami, jež s řízením nemají vůbec žádné dočinění, se jedná již v tomto případě o zneužití práva na zastoupení, kdy žalobce, resp. subjekty, které se vyskytují jako údajní zmocněnci ve správním řízení, pouze chystají správním orgánům procesní pasti a snaží se je nachytat jako v tomto případě. Kdyby žalobce, resp. jeho údajný zástupce ve správním řízení, předložil řádnou plnou moc a nejednal přes několik pochybných prostředníků, zmíněná situace by nenastala, avšak je zřejmé, že žalobci by způsob hladkého průběhu správního řízení „nehrál do karet”, neboť by věc nesměřovala k požadovanému cíli, tj. zániku odpovědnosti za přestupek či následnému zrušení rozhodnutí v soudním řízení a vyúčtování nákladů za právní zastoupení. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

15. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.

16. Dne 17. 12. 2018 byl vydán příkaz k uložení pokuty žalobci jako provozovateli motorového vozidla. Z datové schránky P. K. byl dne 6. 1. 2019 podán odpor, podaný společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. Usnesením ze dne 7. 1. 2019 byl P. K. vyzván k doplnění plné moci. Následně podáním z datové schránky P. K. ze dne 21. 1. 2019 byla dodána plná moc ze dne 31. 12. 2018 podepsaná žalobcem pro společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. (s tím, že platnost je jeden rok od spáchání přestupku, tj. do 12. 4. 2019 pozn. soudu), smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 23. 11. 2018, rozhodnutí jediného společníka a odvolání jednatele a jmenování jednatele nového ze dne 23. 11. 2018. K ústnímu jednání se nedostavil žalobce, ani zmocněnec, oba byli předvoláni.
17. Na výzvu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí reagoval žalobce dne 18. 2. 2019 tak, že zpochybnil oprávnění P. K. v tomto řízení jednat, neboť žalobce plnou moc udělil společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., nikoliv P. K.
18. Prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. i žalobci. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno odvolání dne 14. 4. 2019 z e-mailové adresy X bez zaručeného elektronického podpisu, následně bylo shodné podání zasláno z datové schránky pana P. K. V odvolání je uvedeno, že je podáváno společností Pomáháme a chráníme, s.r.o., zastoupené jednatelem, spolkem Ochrana řidičů o.s., jednající P. K. jako osobou pověřenou pro výkon funkce. V této době již původní udělená plná moc žalobcem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. zanikla.
19. Podané odvolání neobsahovalo plnou moc k zastupování ani pro společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., ani pro P. K., správní orgán I. stupně vyzval P. K. i žalobce k předložení platné plné moci usnesením ze dne 26. 4. 2019, přičemž byla stanovena lhůta 5 dnů ode dne doručení usnesení.
20. Žalobce na výzvu správního orgánu I. stupně žádným způsobem nereagoval. P. K. zaslal dne 16. 5. 2019 pověření zaměstnance, tj. P. K., společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. k zastupování zmíněné společnosti, ze dne 1. 8. 2018, podepsané P. D. P. K. byl vyzván usnesením ze dne 22. 5. 2019 k předložení dokumentu dokazujícího, že je zaměstnancem (členem) společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. Na tuto výzvu nebylo P. K. reagováno.
21. Žalovaný obdržel dne 15. 7. 2019 pověření zaměstnance, tj. P. K., společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. k zastupování zmíněné společnosti, ze dne 1. 8. 2018, podepsané P. D., a zároveň plnou moc udělenou žalobcem společností Pomáháme a chráníme s.r.o., přičemž uvedené písemnosti byly zaslány z datové schránky M. P. dne 20. 6. 2019.
22. Z výpisu z obchodního rejstříku ze dne 22. 5. 2019 vyplývá, že jedinou společnící společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. a zapsanou jednatelkou v obchodním rejstříku je P. D.
23. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán I. stupně neshledal důvod k postupu podle ust. § 87 správního řádu, postoupil odvolání spolu s příslušnou spisovou dokumentací žalovanému, k odvolacímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

24. Žalovaný vydal napadené rozhodnutí, kterým odvolání P. K. zamítl jako nepřipustné, když dospěl k závěru, že podané odvolání bylo podáno osobou, jež k tomu nebyla v dané době zmocněna. Bylo předloženo pouze pověření zaměstnance společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. k zastupování, avšak odvolacímu správnímu orgánu bylo z úřední činnosti známo, že odvolatel není zaměstnancem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., neboť byl odvolacím správním orgánem vyzván k doložení tohoto tvrzení písemností ze dne 10. 6. 2019, č. j. 261/2019-160-OST/4, avšak P. K. žádným způsobem nereagoval. Zároveň bylo toto tvrzení prověřeno i správním orgánem I. stupně dotazem na Pražskou správu sociálního zabezpečení, která sdělila, že odvolatel není evidován ve společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. Lze tedy uzavřít, že se jedná pouze o novou obstrukční praxi, kterou odvolatel vymyslel, avšak tato praxe je zjevně neúspěšná. Odvolací správní orgán dodal, že ve spisovém materiálu není založena žádná plná moc, která by opravňovala odvolatele k zastupování pana X, a proto bylo podané odvolání vyhodnoceno jako nepřipustné. K podání pana P. odvolací správní orgán uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že pan P. nemá k nyní projednávané věci žádný vztah - není ani účastníkem, zmocněncem apod., nebyl na toto podání brán žádný zřetel. Jeho podání též bylo učiněné po lhůtě stanovené pro doplnění plné moci.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání. Soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčené žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
26. V posuzované věci se jedná především o posouzení otázky, zda bylo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 22. 3. 2019 podáno osobou oprávněnou. Za žalobce podal odvolání P. K., který pro prokázání oprávnění zastupovat žalobce v řízení před správními orgány musel správním orgánům doložit, že je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., případně že je sám oprávněn zastupovat žalobce.
27. Správní řád v § 30 odst. 1 odkazuje ohledně oprávnění jednat za právnickou osobu ve správním řízení na úpravu v občanském soudním řádu (§ 21 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů). Své oprávnění jednat je povinna prokázat osoba za právnickou osobu jednající (viz Svoboda K., Smolík P., Levý J., Šínová R. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. C. H. Beck, Praha, 2017, s. 93 – 101).
28. Žalovaný v napadeném rozhodnutí opřel své závěry jednak o skutečnost, že nebylo prokázáno, že by P. K. byl zaměstnancem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., jednak o skutečnost, že na výzvu k předložení plné moci bylo reagováno až po stanovené lhůtě a z datové schránky osoby odlišné od podatele odvolání i od účastníka

řízení. Žalovaný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 215/2015-72 ze dne 25. 11. 2015 uvedl, že odvolání z tohoto důvodu posoudil jako odvolání osobou, která nebyla k tomuto úkonu oprávněná.

29. Závěr žalovaného, že v případě odvolání lze doplnit plnou moc toliko ve lhůtě stanovené v usnesení, nikoli později, není správný. V tomto směru je nutno přisvědčit názoru žalobce, když poukazuje na odlišnosti podání odporu a podání odvolání. Závěry uvedené v rozhodnutí č. j. 2 As 215/2015-72 se vztahují toliko k doplnění odporu (protože řádně podaným odporem se rozhodnutí bez dalšího ruší, o odporu se nijak nerozhoduje, věc je projednána v klasickém řízení). V případě odvolání je možné plnou moc doplnit i po stanovené lhůtě a správní orgány jsou povinny i plnou moc doloženou po stanovené lhůtě (před vydáním rozhodnutí), vzít v potaz. Obdobně k podáním a vyjádřením podaným po uplynutí stanovené lhůty viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 40/2010-59 ze dne 23. 3. 2011.
30. Soud má také výhrady ke kategorickému závěru žalovaného nebrat žádný zřetel k podání z datové schránky M. P. Z této datové schránky bylo doplněno odvolání podané P. K., a to o plnou moc udělenou žalobcem společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. a pověřením zaměstnance P. K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. podepsané P. D.
31. Soud má za to, že žalovaný nepostupoval správně, když na toto podání nebyl brán žádný zřetel z důvodu, že M. P. nebyl účastníkem ani zmocněncem. Obecně lze přihlídnout k doložení plné moci třetím subjektem, odlišným od účastníka či zmocněnce, avšak je na místě dbát zvýšené opatrnosti a při pochybnostech vyzvat k předložení originálu či ověřené kopie plné moci (popř. jejich konvertovaného elektronického ekvivalentu). M. P. nijak správnímu orgánu nevysvětlil a nedoložil, z jakého titulu jedná za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., do obchodního rejstříku byl zapsán teprve 14. 6. 2019 (dle tvrzení žalobce), podání bylo učiněné 20. 6. 2019, vycházel-li správní orgán z výpisu z obchodního rejstříku ze dne 22. 5. 2019, nebyla z něj tato změna zřejmá. Podání pak bylo bez zřejmého důvodu podáno z datové schránky M. P. fyzické osoby, nikoli z datové schránky spolku Ochrana řidičů, o.s. (jako jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., kde M. P. byl zapsán jako osoba zastupující spolek při výkonu funkce jednatele).
32. Soud dále posuzoval, zda i s těmito vadami závěry žalovaného ob stojí, případně zda žalovaný neporušil povinnost vyzvat k dalšímu odstranění vad plné moci.
33. K části argumentace žalobce akcentující oprávnění P. K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., jako její zaměstnanec, soud uvádí, že P. K. zaslal prvostupňovému orgánu dne 16. 5. 2019 podání, ve kterém uvedl, že zasílá plnou moc, kterou je třeba založit do všech spisů uvedených spisových značek. Mezi uvedenými spisovými značkami je uvedena i spisová značka předmětného správního řízení S-MHMP 704463/2018/Ant. Přílohou uvedeného podání bylo pověřením zaměstnance ze dne 1. 8. 2018, které má osvědčovat, že P. K. je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., coby její zaměstnanec. Prvostupňový orgán následně dne 22. 5. 2019 vydal usnesení o určení lhůty k provedení úkonu čj. MHMP

929169/2019/Zou (doručené dne 31. 5. 2019), kterým vyzval P. K. ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení k předložení dokumentu dokazujícího, že je zaměstnancem společnosti (členem) Pomáháme a chráníme, s.r.o.

34. Přestože byl v rámci uvedeného usnesení P. K. žalovaným poučen, že v případě, že nebude usnesení vyhověno v požadované lhůtě, nebude správní orgán brát zřetel na podání ze dne 16. 5. 2019, ze správního spisu ani z podané žaloby nevyplývá, že by tato osoba na uvedené usnesení ze dne 22. 5. 2019 reagovala. Soud konstatuje, že přitom bylo povinností P. K. prokázat, že byl oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. Podání z datové schránky M. P. pak obsahovalo zcela identické pověření zaměstnance ze dne 1. 8. 2018 (srovnej čl. 150 a 128 správního spisu), žalovaný neměl povinnost opětovně vyzývat k doplnění, když na původní výzvu nebylo nijak reagováno.
35. Soud tak s ohledem na shora uvedené důvody přisvědčuje žalovanému, že v daném případě nebylo věrohodným způsobem doloženo, že by byl P. K. oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., jako její zaměstnanec. Ze spisového materiálu se nadto podává, že Pražskou správou sociálního zabezpečení bylo žalovanému k jeho dožádání přípisem ze dne 25. 5. 2019, čj. 42013/454959/19/213/007/Luk/2645 sděleno, že společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. není vedena v evidenci registru zaměstnavatelů. Nelze žalobci přisvědčit, že žalovanému nepřislušela investigativní činnost, požadavek doložení zaměstnaneckého poměru nebyl nezákonný či požadovaný nad rámec povinností P. K. Naopak, vznikly důvodné pochybnosti o zaměstnaneckém poměru P. K. a žalovaný postupoval zcela správně, pokud jej vyzval k doplnění podání. K této otázce shodně rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 265/2020-43 ze dne 11. 2. 2021, č. j. 6 As 292/2020-33 ze dne 10. 3. 2021). Tato námitka tak není důvodná, žalovaný vyhodnotil tuto otázku správně.
36. Dále se soud zabýval tím, zda oprávnění P. K. bylo prokázáno podáním ze dne 21. 1. 2019, jak tvrdil žalobce v žalobě. Předně k tomuto podání je třeba uvést, že listiny smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 23. 11. 2018 a rozhodnutí jediného společníka a odvolání jednatele a jmenování jednatele nového ze dne 23. 11. 2018 byly dodány správnímu orgánu v souvislosti s plnou mocí ze dne 31. 12. 2018, které zanikla ke dni 12. 4. 2019. Následně žalobce dne 18. 2. 2019 zpochybnil oprávnění P. K. jednat za žalobce v řízení, neboť plnou moc udělil společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., nikoliv P. K., měl za to, že v jeho věci by P. K. jednat neměl. S novou plnou mocí ze dne 13. 4. 2019 bylo doloženo toliko pověření zaměstnance P. K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. ze dne 1. 8. 2018, podepsané P. D. jako jednatelkou společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. Žalovaný neměl žádné indicie, aby se zabýval listinami předloženými v souvislosti s předchozí plnou mocí ze dne 31. 12. 2018, na tyto listiny P. K. ani společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., ani M. P. v souvislosti s novou plnou mocí neodkázali, nadto nově doložené pověření zaměstnance předložené dne 20. 6. 2019 je podepsané P. D. jako jednatelkou, když listiny, které P. K. předložil o pět měsíců dříve dne 21. 1. 2019 uváděly, že P. D. je z funkce jednatele odvolána. Konečně z výpisu z obchodního rejstříku ze dne 22. 5. 2019, který si žalovaný opatřil, stále jako jediný společník a jednatel figuruje P. D. (ač smlouva o převodu obchodního podílu byla uzavřena dne 23. 11. 2018 a k témuž datu byla P. D. jako jednatelka

odvolána z funkce). Žalovaný tak postupoval správně, pokud oprávnění jednat hodnotil z pozice P. K. jako zaměstnance zmocněnce, nikoli z pohledu listin předložených dříve, zpochybněných samotným žalobcem a odporujícím zápisu v obchodním rejstříku.

37. Pro úplnost soud dodává, že ani v případě, že by tyto listiny byly hodnoceny, oprávnění P. K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. z nich nelze dovodit, neboť z předložených listin nijak nevyplývá právo Ing. J. K. pověřit k zastupování P. K. ve smyslu ust. § 46 odst. 3 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (viz rozhodnutí jediného společníka o dovolání jednatele a jmenování jednatele nového). Soud zde pouze pro úplnost dodává, že se nejedná o substituci, jak mylně dovozuje žalovaný ve svém vyjádření, avšak o situaci, kdy statutárním orgánem (jednatelem) obchodní společnosti je jiná právnická osoba, kterou při výkonu této funkce zastupuje určitá fyzická osoba.
38. Za této situace tedy byl postup žalovaného správný, pokud se dále podrobně nezabýval listinami přiloženými k již zaniklé plné moci a oprávnění P. K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. z nich nedovodil.
39. K tomu soud dodává, jak ostatně konstatoval i Nejvyšší správní soud v recentním rozsudku ze dne 18. 5. 2020, č. j. 4 As 38/2020-43, soudům je z úřední činnosti známo, že P. K. je osobou opakovaně využívající obstrukční praktiky v souvislosti se správními řízeními o přestupcích podle zákona o silničním provozu (srov. např. z poslední doby rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2020 č. j. 10 As 384/2019-37, ze dne 28. 8. 2019 č. j. 8 As 57/2019-57, ze dne 24. 7. 2019 č. j. 1 As 283/2018-33). Obdobně srovnej závěry vyjádřené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018 č. j. 4 As 113/2018-39, č. 3836/2019 Sb. NSS, shodně viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2019 č. j. 15 A 95/2019-33, a navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2020 č. j. 4 As 38/2020-43.
40. V tomto správním řízení byl nucen správní orgán opakovaně vyzývat P. K. k doplnění neúplných podání (celkem 3x - výzva ze dne 7. 1. 2019, 26. 4. 2019, 22. 5. 2019 viz obsah správního spisu), k doplnění docházelo až po stanovené lhůtě. Správní proces nemůže být sledem bezúčelných úkonů správního orgánu, které ani nemohou vést k žádnému smysluplnému cíli. Nelze přitom přehlédnout, že stejné podání doložené stejnými listinami hodnotí sám žalobce odlišně, když ve vyjádření ze dne 19. 2. 2019 namítá jako vadu řízení, že P. K. není oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. a tím není oprávněn jednat ani za žalobce, zároveň pak v žalobě tvrdí, že správním orgánům mělo být na základě téhož podání zcela zřejmé, že P. K. v řízení oprávněn jednat je. Obstrukční cíl lze podle soudu spatřovat i v zaslání plné moci z datové schránky fyzické osoby, nikoli společnosti, bez jakéhokoli vysvětlení vazby osoby M. P. k zmocněnci.
41. Soud tak shrnuje, že P. K. neprokázal, že byl oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. V tomto směru soud odkazuje i na nálezný Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2003, sp. zn. IV. ÚS 598/02, dle kterého: „*Ustanovení § 21 o. s. ř. stanoví, kdo je oprávněn jednat za právnickou osobu, přitom z odstavce 1 písm. b) tohoto ustanovení*

vyplývá, že za právnickou osobu rovněž jedná zaměstnanec, který byl pověřen statutárním orgánem. Osoby splňující požadavky ustanovení § 21 o. s. ř. nepotřebují zvláštní zplnomocnění, ale z odstavce 5 § 21 o. s. ř. vyplývá, že každý, kdo jedná za právnickou osobu, musí své oprávnění prokázat. Ze slova „prokázat“ zcela jednoznačně vyplývá, že nestačí své oprávnění pouze tvrdit, ale je nutné toto tvrzení rovněž věrohodným způsobem doložit.“

42. Pokud by žalovaný měl za dostatečně prokázané oprávnění P. K. v řízení jednat, neposílal by P. K. výzvu ze dne 22. 5. 2019, nechť doplní dokument prokazující oprávnění jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. z titulu zaměstnance. Posouzení odvolání jako nepřipustného proto pak nemohlo být ani překvapivé. V projednávaném případě má soud za to, že správní orgán nemusel ve věci po čtvrté vyzývat k doplnění podání a postupoval správně, pokud odvolání zamítl jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 správního řádu z důvodu, že bylo podáno neoprávněnou osobou. Námitka, že k tomuto podání nemělo být přihlíženo, není důvodná.

VI. Závěr

43. Městský soud v Praze tedy uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, Městský soud v Praze proto dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
44. Pokud jde o návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí, nejedná se *stricto sensu* o žalobní námitku, neboť se netýká přímo napadeného rozhodnutí. Tento návrh vznáší právní zástupce žalobce opakovaně a Nejvyšší správní soud se k němu již několikrát vyjádřil ve svých rozhodnutích, z posledních např. v rozsudku z 15. 9. 2019 č. j. 10 As 36/2019-33, kde uvedl: „Lze jen uvést, že způsob, jakým NSS standardně zveřejňuje anonymizované verze rozhodnutí na svých webových stránkách, neporušuje právo na ochranu osobních údajů či soukromí stěžovatele ani advokáta Mgr. Václava Voříška. Jak již NSS mnohokrát uvedl, pokud „se Mgr. Václav Voříšek cítí být poškozen, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, nelze příčiny takových jeho domněnek spojovat se skutečností, že soudy zcela v souladu s platnými právními předpisy zveřejňují ve svých rozhodnutích jeho údaje, vystupuje-li v postavení advokáta a zástupce účastníka řízení“ (viz usnesení NSS ze dne 25. 5. 2017, čj. Nao 175/2017-161, obdobně srov. rozsudky ze dne 27. 3. 2019, čj. 2 As 383/2017 - 46, ze dne 17. 1. 2019, čj. 10 As 321/2017-38, a mnohé další).“ S ohledem na to nepovažuje ani Městský soud v Praze daný návrh žalobce za důvodný.
45. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.
46. Žalobcem byl zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč dvakrát. Na základě § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, proto zdejší soud rozhodl tak, že žalobci bude vrácen soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, a to k

rukám jeho zástupce, ve lhůtě stanovené v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 4. října 2021

JUDr. Lenka Loudová v.r.

samosoudkyně